

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

<p>Συνδρομή</p> <p>Έτησια . . . . Δρ. 4</p> <p>Έξιμηνος . . . . ρ. 250</p> <p>Έξωτερικόν . φρ. γ. 4</p>	<p>ΤΗ: ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ</p> <p>Διαφόρων λογίων κ. ι</p> <p>ἐπιστημῶν</p>	<p>Πατρ. αἰτητικῆ ἀπευθυντικῆ</p> <p>Γραφεῖα — «ΑΥΓΗΣ»</p> <p>Χαλκίδα</p>
<p>ΕΤΟΣ Α</p>	<p>Χαλκίς τῆ 1 Ιανουαρίου 1901</p>	<p>ῥ.θ. 12</p>

Τ Ο Α Ν Α Τ Ε Ι Λ Α Ν

Ν Ε Ο Ν ❀ 1 9 0 1 ❀ Ε Τ Ο Σ

Η “ΑΥΓΗ”, ΕΥΧΕΤΑΙ
ΤΟΙΣ ΑΓΑΠΑΤΑΧΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ ΑΥΤΗΣ
ΕΥΤΥΧΕΣ

ΔΥΤΑΠΑΡΗΣΙΣ

(Συνέχεια και τέλος)

— Και δὲν ἔλαβες ὄλεθρον, Μαρία, ὅτε εἶδες ἐρεῖς εἰκέλις μετὰ πῖρ παθοῦς φωνῆς ὁ Φίλιππος ἦτο δυνατόν νὰ σὰς ἀρήσῃ ἰγὼ ποὺ νὰ ἀπελευθερῆς ἀλλὰ τότε ἀνέω. Ὅτ' οὐκ ἤλευθρον εἰς τὴν θάλασσαν ὅτι μοι ἦτο ἀδύνατον καὶ ἐν στιγμῇ μόνον νὰ ἐπιζήσω σὺ, ἢ εἶσαι τὸ ἀντικείμενον τῶν πόνων μου, τῶν ἐλπίδων μου, τῆς λατρίας μου. Ὡς σὰς ἀγαπᾷ Μαρία μου, σὰς ἀγαπᾷ ἀπο τῆς ἐσπέρας ἐκείνης καὶ ἐν τῷ πρώτῳ σὰς εἶδον.

Καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν του τραγῆας λέξις ἐπέθεσε ῥίσημα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς Μαρίας φίλημα φλογερὸν, ἱερᾶτον ὄλον, τὸ μέγιστον ἐπιπέδον αὐτοῦ. Ἐκείνη ἐλευθέρθη ἀνατινχθεῖσα ὡς δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ κατὰ ἀποθήκην ὑποκροσθῆναι ἔκλινε σπληνχθεῖσα ἐπὶ τῶν κινκιδῶν του ἐξώστου μετὰ φωνὴν δὲ ἰσοτερικὴν ἀγωνίαν ἐμφανίζουσα ψυχοπροσηλοδῶ ἐπ' αὐτοῦ ρεμβώσας καὶ περιλυτὸν ἔλεμμα.

— Φίλιππε, μὲ ἐσώσατε ἀλλοτε διὰ προφρονῆς σας κινδύνου τὴν τιμὴν μου παρὰ τῶν κακούργων ἐκείνων, νασταί δι' αὐτὴν διὰ τοῦ κινδύνου τῆς ζωῆς σας μὲ ἐσώσατε τὴν ζωὴν μου. Ὡς καὶ ἡ ζωὴ μου καὶ ἡ τιμὴ μου εἰς ἀνήκοον σοὶ τὰ παραχωρῶ θὰ γείνησθε ὁ σωτὴρ μου. ἀλλὰ θεραπεύσατε τὴν καρδίαν μου ἥτις παρὰ τὰς διαμαρτυρίας μου περικλείει εἰκόνα ἄλλου.

— Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην λέξιν τῆς Μαρίας ἐκλονίσθη ὁ Φίλιππος, ῥῆθθη τὰς δυνάμεις του ἐκλειπούσας ἰδῶν τὸσον σκληρῶς κατὰ τὸν ὄλον του δι' ἐψυδομερας τὰς ἐλπίδας του, ἐξοφαιζομένους τοὺς πόνους του πλὴν καταβαλῶν ὑπερανθρωποῦ ἀγῶνα ἀνέλαβεν ὀλιγον τὴν ψυχραιμίαν του καὶ μετὰ φωνῆς ὀδύνης ἐσβεσμένης σχεδὸν ἐτραυλίσει.

— Ἀγαπάτε ἕλλον τινα, Μαρία;

— Ἄ Φίλιππε, πόσον ἠγωνίσθη, πόσον ἐπάλαισα κατὰ τοῦ ἔρωτος ἐκείνου, μαρτυροῦμαι ὁ Θεὸς ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὰς θελήσεις του εἰς τὴν καρδίαν του; αὐτὴ εἰς πείσῃ μου ἤγαπα περισσότερον ἐστὶ αὐτὸν πλὴν τί σημαίνει τοῦτο ἐγὼ θὰ σὰς νυμφευθῶ καταφρονῶ τὴν φωνὴν τῆς καρδίας μου.

Ἀποτόμως ὁ Φίλιππος ἀφῆκε τὴν χεῖρα τῆς

Μαρίας καὶ ὀπισθοχωρήσας κατὰ ἔτημα.

— Δὲν πρέπει νὰ νυμφευθῆτε ἐμὲ ἀνέκραξε μετ' ἀποφασιστικῆς φωνῆς δὲν θὰ λελθῶ τὴν θυσίαν σας ταύτην ἀκολουθήσατε τὰς ὁρμὰς τῆς καρδίας σας ἐσο εἰς εὐθεία, ὅτι εὐδοκίαν θὰ παρατεθῶ ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν εὐτυχίαν σας, καθ' ὅτι δὲν ὄλα με ἰδητέστε πλέον γὰρ εἴτε λαλῶν Μαρία, σύγγνωπε μοι διότι ἠγαπήσα τὸσον.

Καὶ ἐστραφη μετὰ ἀσταθῆς καὶ κλονισθῆναι ἀποκαρρυθῆς ταχέως τῆς ἐρπασίας καὶ ἤσθη αὐτὴ Μαρία μετ' ὀλιγον δὲ ἔβουτο περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ μεγαλοπρεπείῃ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν γῆρας τῆς μετὰ σπαρακτικῆς φωνῆς καλεῖσας αὐτὸν ἐπὶ Μαρία.

Τῇ ἐπομένῃ ὁ ταχυδρόμος ἐκόμισεν ἐπιστολὴν τοῦ Φιλίππου πρὸς τὴν Μαρίαν, αὐτὴ στίχων μετὰ τρεμουσῆν χειρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀνέρω δακρυρροῦσα τὴν εἴδη.

α Ἡ εὐτυχία, Μαρία ἐρίδεται ἐπὶ τῆς τρεπείας πάντων τῶν πόνων τῆς καρδίας πράγματεσσιν ἰσως, ὅθεν ἀκολουθήσατε τὰς ἀπαγορεύσεις τῆς καρδίας σας, νυμφευθῆτε ἐκείνον τὸν πρῶτον ἀγαπᾶτε. . . ἐγὼ σὲν δεχομαι θυσίαν εἶτε, βιάζει τὸ ἐσπερὸν τῶν πόνων σας ἥτις παραβαίνει τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας, ἥτις σὰς καθίστα ὑποκλ. . . ὅπως δὲ σὲ ἀπαλακτῶ τῶν ὑποχρεώσεων, ἄς ἔχετε ἀπέναγχε ἐμοῦ αὐτοκτοῦ. . . ὅθεν τὴν στιγμῇ καθ' ἣν ἐναγισώσκετε τὴν ἐπιστολὴν μου εἶμαι νικηρὸς ἐπὶ ὑποχρεῖσιν ἂν θὰ ἔχετε πλέον ἀπέναγχε ἐμοῦ νικηρὸν δὲν θὰ ἐπύρεζω σὺ τὴν ὀδύνην εὐτυχῶ σας καρδίαν χρῆσεν ἄσχυρῶν δεσμένη περὶ τῆς ψυχῆς ἐκείνου ὅτις ἐπὶ τῆς τῆς εὐτυχῆς μέλλοντος μόνον εἰς διαβ. καὶ δευτῶν ἐγκατέλειψε τὴν ζωὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἄ Ὅσοι ἐκ τῶν ἐξαμηνίων κ. κ. συνδρομητῶν μας κράτήσωσι τὸ ἐπόμενον φῶλλον θεωρηθήσονται συνδρομηταὶ μας καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν.

Τ. Α. 7 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Είς τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ
ἀναγγελλόμενα διαγωνιστῶν μας ἐλάβον
τὸ πρῶτον (Οἱ κ. κ. Ντιστεγγέζ τῶν Ἀθηνῶν
(Ἰθάκη), Αὐγερινός (Λακωνία), Δακτύλιος
Πιστήρ (Χαλκίς). Μία ἐστὶ τῆς ἐκείνου Ἀθῶ-
νικῶν (Χαλκίς). Ὡς τὰ ἐπισημειώματα ἦσαν
ἀκριτῆ κριτικὰ, ἐχρῆσθησαν καὶ ἀξία δημοσι-
εύσεως. Οἱ κ. κ. Κυριατζίουσα θαλασσο-
(Πάτρας), Μελαγγουακή (Σύρος), τῶν ὁ-
ποίων τὰ ἐπισημειώματα δὲν ἐληφθησαν ἐγκαί-
ρως, καὶ οἱ κ. Φαίθος Ἀπολλῶν (Χαλκίς)
Ἐντροπαλῆ (Χαλκίς) οἵτινες μᾶλλον ἐπέστειλαν
ἀπειροδία ἀποκλεισθέντα τοῦ Διαγωνισμοῦ
ὡς σατυρικά.

• Δύο •

Θέλτε τὰ ἄθλησας νὰ ἀποκτήσωσιν
περισσότερον ἀρωμα; φυτεύσατε, εἰς τὴν
αὐτὴν γαστρὴν σκόροδον ἢ καὶ μικρὸν
κρόμμυον. Τὰ ἄθλη τότε εὐωδιάζουν ὑπερ-
βολικῶς.

περιοχόμενος ἡμέραν τινὰ τὸ ἀνάκτορόν
τοῦ ἀπήντησε νέον· παρὰ τῆς θύρας τῶν
δοῦλων τοῦ καὶ ἠρώτησεν αὐτόν· «αἶπαί-
δίμου τί ἔργον κάμνεις καὶ πῶσα τὴν ἡμέ-
ραν ἀπολαμβάνεις;» «Βοηθῶ εἰς τοὺς
σταύλους» ἀπήντησεν ὁ νέος, ἀλλὰ δὲν ἔ-
πιλαμβάνω ἢ τροφήν καὶ ἐνδύματα» εἶπε
εὐχαριστημένος ἀπήντησεν ὁ Βασιλεὺς· δὲν
ἔχω ἐγὼ πλείοτερα.

Στατιστικὸς τις ἀναφέρει, ὅτι, ἐὰν ἐλθῶ
τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχοντα πλεόντων δια-
νείμουν ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι, δὲν θὰ ἐλάμ-
βανεν ἕκαστος περισσότερας τῶν δέκα δραμῶν
μῶν! !

Ἴδού διὰ ποίου τοῦτου δύνασθε, Δεσπο-
τιδες, νὰ αὐξήσητε τὴν κομμῆν σας. Κόψατε
δύο-ξείνα μῆλα εἰς ἑκάστην δραμίαν ροῦμι
Ζαυτικῆς καὶ ἀσπράτέτα ἐν αὐτῷ τρεῖς
ἡμέρας. Περᾶσατέ τα ἀποκαθαρὶ παλὶ καὶ
λέτατε τὸ ροῦμι εἰς τὴν φιάλην. Δι, τῆς
ἐβδομάδος τὴν ἑσπέρα βρέχετε τὰς ρίζας
τῆς κεφαλῆς διὰ τοῦ λευτοῦ τοῦτου.

Ὁ Βολταίρος ἦτο εἰς τὴν Βασίλιν, ὅ-
τε παρεστῆθη τὸ δράμα τοῦ Ὀιδίπου,
Ὁ ἀντιβασιλεὺς, ὅστις τὸν εἶχε φυλακίσαι
ποσοῦτον ἐθελῶν ἐκ τοῦ δράματος, ὥστε
ἀπέδωκε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸν φυλακισ-
μένον. Ὁ Βολταίρος ὑπήγγειν νὰ εὐχαρι-
στήσῃ τὴν ἡγεμονίαν ὅστις, τῷ εἶπε. — Ἔ-
στε φρόνιμος καὶ θὺν φρονίσιον περὶ ὑμῶν
— «Ἄ, εἶμαί ἀπείρως ὑποχρῆως ἀπε-
κρίνατο ὁ Βολταίρος, «ἀλλὰ θὰ παρακα-
λίσω τὴν ἡμετέραν Μεγαλειότητα νὰ μὴ
φρονίσῃ πλέον εἰς τὸ εἶδος μῆτε περὶ τῆς
τροφῆς μου, μῆτε περὶ τῆς κατοικίας μου.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας: Γεώργιος Γ'

ΑΙΝΙΓΜΑ

Είμαι νῆσος, νῆσος δούλη πρὸ πολλῶν ἔδῃ
(ἐτῶν
Κύπτω αὐγένα καὶ στεναζῶ ὑπὸ βάρβαρον
(ζυγὸν
Ἄν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς εἶμαι νῆσος
(ἐλευθερά
Καὶ τῆς ἐλευθερίας πνέω τον καθάριον ἀέ
(ρα
Εἰ δὲ νῦν τὸ τελευταῖον νὰ μ'ἀλλάξῃς λέ-
(λεῖς γράμμα
Ἐν τῷ μέσῳ τῶν λειμώνων θελεῖς μ'εὔρει
(ἐν τῷ αἶμα
Ἄν δὲ πάλιν καθὼς εἶμαι κεφαλὴν μου
(τὴν ἰδίαν
Νὰ ἀπικόψῃς μεὶ τελημένης εἰς τὸ μένον
(μου λατρείαν
Πρόσφερε διότι πάντα τῆς ζωῆς μου ἐγὼ
(ἄρχω
Υψιστον εἶμι τῶν πάντων καὶ ἀθάνατον
(ὑπάρχω
Ἄθ γανίς

ΓΡΙΦΟΣ

Ἡ γῆ S καίτοι X P DO Νενέ
μεῖνε Ὡ Ναί! Τὸ ς

$$16 + 30 + 1$$

Τετὸς Πένος

ΛΥΣΕΙΣ

Δίδις Αἰνίγματος

Πόνο ς = ὄνο ς

Ὅρθος λύσεις μας ἐστὶσαν οἱ κ. ν. Αὐγε-
ρινός, Μανιώδης ποδηλάτης, Ὁνειροπόλος νε-
άνης, Ἀεικίνητος μοθητάκος, Φωσφορίζουσα
θάλασσα, Νεανίς μελαγχολική, ὁ Καπετάνιος
τῆς ξηρᾶς.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου ἡ Νε-
άνης μελαγχολική.

ΛΥΣΙΣ
ΓΡΙΦΟΥ

Μία μυῖα καὶ εἰς ὅς περιεπαίζον ἕνα μῦ
Ὅρθος λύσεις μας ἐστὶσαν οἱ κ. κ. Αὐ-
ρινός, Μανιώδης ποδηλάτης, Αἰλιὰ πρόειμ
Καπετάνιος τῆς ξηρᾶς, Νόστιμη ἀμπελιώ
Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου
Καπετάνιος τῆς ξηρᾶς.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ

Αὐγερινός (διὰ ψυχρολουσίας) φρίνεται ὅτι
ἐκ τῶν ἰδίων κρίνεις τὰ ἀλλότρια.

Νεανίς μελαγχολική (δι' ἔλλου) ὁ Πῶς μὲ
κίνε ὅταν πύρη τὰ παπούτσια του στὸ γέμ.
ὁ Ἐρῶν ἢ ἐρῶσα, (μήπως τῶχετε πάθει) Με-
λανειμονούσα καλλονή (διὰ ἄλλου ἐρωτοί).

Ἐκ τῶν δύο ἐπιτυχῶν ἀπαντήσεων βρα-
βεύεται διὰ κλήρου ἡ Μελανειμονούσα
καλλονή.

ΛΥΣΙΣ Β' ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ

Ἡ Μυῖα

Ὅρθος λύσεις μας ἐστὶσαν οἱ κ. κ. Κελ
λικέλαδος κατρωτής, Ἀκτιθυλὴ Νερελῶδη
οὐρανός, Κυματοειδὴς θάλασσα, Ἄθος τῶ
λειμώνων, Γαλάκτις.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου τὸ
Ἄθος τῶν λειμώνων.

Αὐγερινός. ἐπιστόδιον σας κλόν ἡμερωσά-
μεν ὅπως κλόν νὰ μὴ ἀναζήτημεν πληγὰς
παλαιάς. Σ Ζ. Θήβης Ἀκόμη νὰ περιμείω-
μεν. Ἐαρινῇ Μυροῖνῃ ἐνταῦθα κίτας ἡτατέ-
μας γνωστόν τὸ ὄνομά σας διὰ νὰ σας στείλω-
μεν τὸ βραβεῖόν σας. Δ Δ Βέρνα Βουλγαρίας
Περιμείωμεν.